

عنوان مقاله:

ارتقاء ایمنی و امنیت شهری در بافت مرکزی شهر ساری

محل انتشار:

نخستین همایش ملی آرمان شهر ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید جلال عظیمی آملی - هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور

فاطمه اولادزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد وا

فاطمه محمودجانلو - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد وا

خلاصه مقاله:

امنیت شهرها و ضرورت حفظ آن یکی از مهمترین مسائل در زندگی شهری می باشد. عموماً توجه به امنیت شهری به عنوان بستر اساسی برای ایجاد ارتباطات اجتماعی و ارائه خدمات عمومی و در نتیجه ایجاد شهری پایدار و سالم، مورد اتفاق نظر تمامی نظریه پردازان شهری است. بی تردید نمی توان بدون توجه به این عامل شرایط توسعه مطلوب و پایدار شهری را فراهم ساخت امروزه در اکثر شهرهای کشور به سبب نبود برنامه ریزی جامع و متناسب مخصوصاً در نظر گرفتن کارکرد و ساختار و آرایش خدمات امنیتی در ارتباط با وسعت و میزان جمعیت شهرها معضلات و مشکلاتی به مراتب بیش از گسترش بی رویه شهرها و رشد سریع جمعیت به وجود آمده است. برنامه ریزی شهری نیز با توجه به موضوعات علمی خود به مقوله امنیت شهری از زاویه نگرش شهرسازی توجه ویژه کرده است. ساماندهی کالبدی محلات، طراحی عناصر هویت دهنده و نظارتی، تعیین سیاست های پیشگیری در فضای های عمومی و... از جمله توجهات ویژه شهرسازی به مقوله امنیت شهری بوده است. پژوهشگران و متخصصان شهری در دهه های اخیر به نقش شهرسازی از طریق اتخاذ تدابیر و سیاستها در خلق محیطهای مطلوب و ترکیب مناسب کاربریهای مختلف شهری در پهنه فضاهای موجود شهر و ... آگاهی یافته و در این زمینه به نظریه های از جمله نظریه فضاهای قابل دفاع، پیشگیری از وقوع جرم از طریق طراحی محیطی (CPTED) و جرم شناسی محیطی دست یافته اند. و بر این عقیده اند که با بکارگیری اصول و پایه های نظریه های یاد شده در شهرسازی می توان از وقوع جرم و بزهکاری در محیط شهری پیشگیری نموده یا میزان آن را کاهش داد و به این ترتیب امنیت شهروندان را ارتقاء بخشید. در شهرسازی به ویژه در بافت مرکزی شهر به دلیل عدم توجه به الزامات کالبدی، اقتصادی، اجتماعی با از بین رفتن حس تعلق در این بافت ها، زمینه های لازم برای آسیب های اجتماعی را فراهم آورده اند و دارای مشکلات حاد در زمینه وقوع جرائم و گستردگی آن می باشد که وجود بناهای تخریب و رها شده باعث تشدید این معضل شده است. مقاله حاضر از لحاظ ماهیت توصیفی - تحلیلی بوده و چارچوب نظری آن از روش کتابخانه ای برای جمع آوری اطلاعات و اسناد اقدام گردیده است و بخش مرکزی شهر ساری را با یک دید جامع نگر مورد بررسی قرار داده و با در نظر گرفتن رویکرد توسعه پایدار و زمینه های کالبدی، اجتماعی و اقتصادی برای بهبود عملکرد و افزایش کارایی، راهکارهای را ارائه خواهد نمود.

کلمات کلیدی:

امنیت شهری، ارتقای امنیت، طراحی، برنامه ریزی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160014>

